

Folketingsudvalget udtalt, at jeg var rede til at tage under Overvejelse Indførelse af en Bestemmelse i Lovforslaget om en saadan Tillægshjælps Udbetaling. Naar den ikke allerede fandtes i det oprindelige Lovforslag, laa det simpelt hen deri, at gennem det Tidsrum, da Lovforslaget var under Udarbejdelse i Ministeriet, stillede Prisniveauet sig med en saadan faldende Tendens, at det var meget vanskeligt at foreslaa nogen bestemt Sats. Jeg mente, at en saadan under Forhandlingerne i den høje Rigsdag vilde kunne lade sig indsætte i Lovforslaget paa et mere fast Grundlag end det, det var muligt at bygge paa paa det Tidspunkt, da Lovforslaget blev udarbejdet.

Jeg skal, som sagt, ikke nu komme ind paa hele den Fremgangsmaade, som man, navnlig fra et enkelt Oppositionspartis Side, har fundet det rimeligt at følge ved Behandlingen af dette Lovforslag. Da jeg blev afbrudt af den højtærede Formand i min Tale forleden ved Lovforslagets eneste Behandling her i dette høje Ting, havde jeg tilbage endnu en Række Bemærkninger til den ærede socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen. En hel Del af disse Bemærkninger vil der jo nu ikke være nogen Anledning for mig til at fremsætte, idet de gik ud paa en Redegørelse for, hvad man, om man paa et Hovedpunkt havde indtaget en anden Stilling end den, man indtil i Gaar har indtaget, kunde have opnaaet af Ændringer i Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Men jeg vil dog ikke kunne slutte disse mine Bemærkninger uden at udtale, at naar det fra det ærede Medlem Hr. J. P. Niensens Side under hans Tale her ved Sagens eneste Behandling blev udtalt, at vi fra vor Side betragtede Støtten til Arbejdsløsheds-kasserne som Naadegaver, og at det var disse Naadegaver, som vi mente gav os Berettigelse til nu at blande os ind i Kasserne Forhold paa en Maade, som kunde være ødelæggende for disse, saa bliver jeg nødt til at tage Afstand fra en saadan Udtalelses Rigtighed. Vi fra vor Side erkender fuldt ud, saaledes som jeg ogsaa tidligere har udtalt i dette høje Ting, Arbejdsløsheds-kassernes store økonomiske og sociale Betydning, saavel og naturligvis i Særdeleshed for hele den talrige Del af Befolkningen, som er Medlemmer af disse Kasser, som ogsaa for Samfundet som Helhed. Men vi vil paa den anden Side hævde, at naar Forholdet er det, at Staten og Kommunerne bidrager til disse Kasser med ⁵/₁₁, og naar Forholdet endvidere er det, at disse van-

skelige Tider gør det tvingende nødvendigt for Statskassen yderligere at stille sig til Disposition for Arbejdsløsheds-kasserne, saa maa det kræves, at der føres saa effektiv en Kontrol som muligt, og det maa kræves, at alle de Kredse, som direkte faar med Arbejdsløsheds-kassernes Virksomhed at gøre, bliver Deltagere i denne Kontrol. Der kan altsaa ikke være Tale om en Opfattelse som den, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har villet hævde, man fra forskellige Sider, bl. a. fra Regeringens Side, skulde have af dette Forhold. — Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen udtalte ogsaa under Sagens første Behandling, at den Administration, som kom til at lede denne Lovs Udførelse i Praksis, ikke kunde vente at nyde Tillid fra Arbejdernes Side. Jeg gaar ud fra, at denne Udtalelse nu tages tilbage, idet jeg føler mig overbevist om, at den ikke var knyttet til den Omdannelse af Statens øverste Tilsyn med og Ledelse af henholdsvis Arbejdsløsheds-kasserne og Arbejdsanvisningskontorerne, som her foretages, thi vel har man fra Socialdemokratiets Side under de forskellige tidligere foregaaende Forhandlinger her i dette høje Ting skarpt vendt sig mod denne Organisationsændring, men Partiet har dog nu akkviesceret ved disse Bestemmelser, og jeg tør da forhaabentlig gaa ud fra, at man ogsaa loyalt vil følge dem og ikke paa nogen Maade provokere til at se bort fra dem indenfor de Kredse, som denne Forvaltning faar med at gøre.

I denne Sammenhæng maa jeg ogsaa udtale min Glæde over, at det socialdemokratiske Hovedorgan her i Landet ikke har fundet Anledning til at bringe til Offentlighedens Kundskab gennem sine Spalter den Provokation, som det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Randers Amt) fremsatte her under sin Tale ved Sagens eneste Behandling. Opfordringen til, at Arbejderne skulde træde Sandheden og Hæderligheden i Forholdet til Kasserne under Fødder, glæder det mig, at „Socialdemokraten“ ikke har fundet det passende at bringe til Offentlighedens Kundskab; det vil i øvrigt ske alligevel gennem Rigsdagstidenden. Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Randers Amt) udtalte, at man skulde søge paa bedste Maade at *undergaa* disse Bestemmelser. Det er et nyt Ord, som formentligt er anvendt for ikke at sige Sagen rent ud med det Ord, hvormed den egentlig skulde udtrykkes; men jeg haaber, at man fra alle Sider vil tage Afstand fra disse Udtalelser, der med Hensyn til et Lovforslag, om hvilket jeg haaber,